

ТОРГОВЕЛЬНА НАЗВА ЛІКАРСЬКОГО ЗАСОБУ: МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

Богомазова І.О.

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького
Кафедра медичного права

Торговельна назва лікарського засобу є об'єктом права інтелектуальної власності та одним із засобів індивідуалізації, що підлягає правовій охороні. На міжнародному рівні питанню правової охорони прав інтелектуальної власності на торговельні назви лікарських засобів приділяється досить багато уваги. Існує ряд багатосторонніх та двосторонніх угод, що врегульовують правові аспекти охорони прав на торговельні назви. Зокрема, Україна є учасницею, таких міжнародних угод, як Паризька конвенція про охорону промислової власності (20 березня 1883 р.); Мадридська угода про міжнародну реєстрацію знаків (14 квітня 1891 р.); Ніццька угода про міжнародну класифікацію товарів і послуг для реєстрації знаків (15 червня 1957 р.); Договір про закони щодо товарних знаків (TLN) (27 жовтня 1994 р.); Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (TRIPS) (15 квітня 1994 р.); Угода про заходи щодо попередження та припинення використання неправдивих товарних знаків та географічних зазначень (4 червня 1999 р.); Сінгапурський договір про право товарних знаків (27 березня 2006 р.) та ін. Світова спільнота розглядає реалізацію прав інтелектуальної власності на торговельні назви лікарських засобів як обов'язкову умову ефективного розвитку економіки, як важливий фактор підвищення конкурентоспроможності лікарських засобів, захисту від недобросовісної конкуренції. Власне, усунення недоліків у правовому регулюванні використання торговельних назв лікарських засобів та гармонізація національного законодавства з міжнародними правовими нормами є ключовим завданням законотворчої роботи у сфері правової охорони торговельних назв.

ЭМОЦИОНАЛЬНЫЙ ИНТЕЛЛЕКТ В ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ВРАЧА

Бондаренко С.А.

Научный руководитель: проф. Утюж И.Г.
Запорожский государственный медицинский университет
Кафедра общественных наук

Эмоциональный интеллект (ЭИ) – это способность психики человека распознавать и дифференцировать эмоции людей и свои собственные, управлять своими эмоциями и мотивациями и поддерживать взаимоотношения с людьми. Эта психологическая концепция возникла постепенно от начала 20 века до 90-х годов. Существует несколько концепций ЭИ, в каждой из которых есть свои компоненты и трактовки, однако, я буду использовать модель ЭИ по Д. Гоулману, которую называют «смешанной моделью» и по праву считают наиболее модернизированной. Итак, исходя из предложенной концепции, эмоциональный интеллект включает в себя 5 компонентов: 1) Знание своих эмоций. 2) Управление своими эмоциями. 3) Способность самомотивации. 4) Эмпатия. 5) Поддержание взаимоотношений с людьми. Опираясь на вышеизложенные компоненты, нетрудно заключить, что способность человека адаптироваться в обществе, зависит отнюдь не от его академического интеллекта и это главная причина, по которой вообще начинались исследования данной способности психики человека. В профессии врача ЭИ также играет немаловажную роль. Так как психическое состояние оказывает большое влияние на состояние других жизненно-важных систем, следить за эмоциями пациентов настолько же важно, насколько следить за их физиологическими показателями. Именно по этой причине искусственному интеллекту еще долгое время не заменить человека на поприще профессий связанных с межличностными контактами и свойственной человеку эмпатией. Проблемы в установлении взаимоотношений медицинского персонала и пациентов и, следовательно, снижении продуктивности лечения, возникают тогда, когда медперсонал игнорирует эмоциональную реакцию человека, обращая внимание лишь на его физическое состояние. Исходя из этого, со стороны медработников является необходимым работать над такими компонентами ЭИ как эмпатия и поддержание взаимоотношения с людьми. Пациент, эмоциональное состояние которого вы будете чувствовать подобно своему и доверяющий Вам с намного большей вероятностью будет строго придерживаться назначенного Вами вектора лечения. Для этого нужно сопереживать, понимать эмоции пациента и бережно обходиться с ними. Также, не менее важными компонентами ЭИ является понимание своих собственных эмоций и управление ими. Депрессии, стрессы, ежедневные эмоциональные напряжения являются

предшествующими стадиями заболевания. Не считаю излишним упомянуть изречение легендарного хирурга, основоположника военно-полевой хирургии Н.И. Пирогова: «Будущее принадлежит медицине предохранительной. Эта наука, идя рука об руку с лечебной, принесет несомненную пользу человечеству». Исходя из этого, смею утверждать, что обучение людей справляться с чувствами, свидетельствующими о потере душевного равновесия – гневом, тревогой, депрессией, пессимизмом и одиночеством, - есть форма профилактики болезни. Подводя итоговую черту, приходим к выводу, что обучение будущих медработников основам эмоционального интеллекта и, в дальнейшем, усовершенствование навыков в этой области, приведет к значительному повышению качества медицинского обслуживания и продуктивности лечения многих пациентов.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ: КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Босак К.С.

Класичний приватний університет
Кафедра кримінального права

Оскільки з відповідальністю за життя та здоров'я особи тісно пов'язана саме медична практика, відповідальність лікарів набуває вагомого значення. Мета дослідження наголосити на негативних наслідках кримінальної відповідальності медичних працівників та визначенні найбільш розповсюджених злочинів у сфері медичного обслуговування з метою мінімізації ризиків опинитися на лаві підсудних. Матеріали та методи – нормативно-правова база України, Єдиний державний реєстр судових рішень України, статистичний, порівняльно-правовий, метод аналізу, метод синтезу. Результати та їх обговорення. Юридична відповідальність медичних працівників поділяється на: дисциплінарну, цивільну, адміністративну та кримінальну. Остання є найбільш негативною, адже включає в себе осуд особи, яка вчинила злочин, а також, як правило, призначення покарання за вчинене і судимість. Висновки. На підставі узагальнення статистичних даних про зареєстровані кримінальні правопорушення та результати їх досудового розслідування опублікованих на офіційному сайті Генеральної прокуратури України, варто відмітити, що серед суспільно небезпечних діянь у сфері медичного обслуговування найбільш розповсюдженим є злочин передбачений статтею 140 КК України (Неналежне виконання професійних обов'язків медичним або фармацевтичним працівником). Медичним працівникам з урахуванням специфіки роботи варто знати, за які види злочинів вони можуть нести кримінальну відповідальність, а аналіз складів злочинів та вивчення матеріалів практики сприяє мінімізації ризиків стати злочинцем.

ЦВЕТ КАК ФЕНОМЕН И ОБЪЕКТ МЕЖДИСЦИПЛИНАРНОГО ИЗУЧЕНИЯ

Вишницкая Я.С.

Научный руководитель: доц. Иваненко С.В.
Запорожский государственный медицинский университет
Кафедра иностранных языков

Цель исследования: рассмотреть особенности категории цвета, его влияния на социум, и цвет как объект междисциплинарного изучения. Материалы исследования: работы, посвященные изучению цвета и колоративов как феномена. Методы исследования: описательный, структурный методы. Цвет как таковой всегда интересовал человека и влиял на его эмоциональное состояние, не существует такой сферы жизни, где не присутствовала бы цветовая составляющая. Цвет и цветообозначения изучаются многими науками, такими как лингвистика, психология, этнология, культурология, философия, физика, а также смежными с ними дисциплинами – этнолингвистикой и психосемантикой. Система цветов и оттенков – это такой специфический способ кодирования и передачи информации, с помощью цвета можно определенным образом воздействовать на человеческое сознание и вызывать определенные эмоции, в этом состоит его феномен. Существуют также различные подходы к изучению цвета и колоративов. На современном этапе развития языка появляются новые наименования цветов, которые активно появляются в СМИ и художественных произведениях современных писателей, в связи с этим наблюдается повышенный интерес к этой категории лексем со стороны исследователей. Выводы. Многочисленные работы посвященные рассмотрению категории цвета и колоративов свидетельствуют о том, что колористика является актуальной сферой для исследований, что существует множество вопросов и аспектов, которые еще не до конца освещены в науке.